

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

В И С Н О В О К

щодо зняття з розгляду проекту Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо кваліфікації, як фактору адаптації та мобільності українця (реєстр. № 2481), як такого, що втратив актуальність

Верховною Радою України 17 червня 2020 року за наслідками розгляду у першому читанні проекту Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо кваліфікації, як фактору адаптації та мобільності українця (реєстр. № 2481), поданого народним депутатом України Третьяковою Г.М. та іншими народними депутатами України, прийнято рішення направити його до Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів для підготовки на повторне перше читання.

Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів на своєму засіданні 14 листопада 2022 року (протокол № 138) розглянув, відповідно до Постанови Верховної Ради України «Про направлення на повторне перше читання проекту Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо кваліфікації, як фактору адаптації та мобільності українця» від 17 червня 2020 року № 717-ІХ, вказаний законопроект та зазначає наступне.

Законопроектом вносяться зміни до статей 4¹, 96 Кодексу законів про працю України та статті 6 Закону України «Про оплату праці», якими пропонується на законодавчому рівні закріпити поняття «вид занять (професія)», «професійна кваліфікація (повна професійна кваліфікація)» та «часткова професійна кваліфікація».

Змінами пропонується передбачити, що наявність у особи повної або часткової кваліфікації надасть їй можливість виконувати певний обсяг трудових функцій (повний або в межах визначеної частини кваліфікації).

Крім того, пропонується встановити, що професійні стандарти затверджуються репрезентативними всеукраїнськими об'єднаннями організацій роботодавців за погодженням з репрезентативними всеукраїнськими об'єднаннями професійних спілок. Таке погодження не вимагатиметься, якщо розробником

професійних стандартів є галузева (міжгалузева) рада до складу якої входять представники професійних спілок та їх об'єднань.

В свою чергу, Верховна Рада України на пленарному засіданні 1 квітня 2022 року за результатами розгляду в другому читанні прийняла Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо функціонування національної системи кваліфікацій» № 2179–ІХ (далі – Закон № 2179).

Законом № 2179 внесено зміни до Кодексу законів про працю України та ряду інших законодавчих актів, якими закріплено поняття «професія» (вид занять), «професійний стандарт», «трудова функція», «професійна кваліфікація», «часткова професійна кваліфікація», «реєстр кваліфікацій (порядок його ведення)» тощо.

Врегульовано питання розроблення, затвердження та введення в дію професійних стандартів, що сприятиме формуванню сучасних вимог до професійних знань та умінь працівників. Передбачено, що професійні стандарти можуть розроблятися роботодавцями, їх організаціями та об'єднаннями, органами державної влади, науковими установами, галузевими радами, громадськими об'єднаннями, іншими зацікавленими суб'єктами. Водночас встановлено, що професійні стандарти можуть затверджуватися їх розробниками.

Закон № 2179 передбачає, що у трудовому договорі можуть встановлюватись умови щодо виконання робіт, які вимагають повної та/або часткової професійної кваліфікації, а також умови щодо виконання робіт, які не вимагають будь-якої кваліфікації.

Крім того, закріплено повноваження Національного агентства кваліфікацій, його голови та членів. Також закріплено положення щодо діяльності галузевих рад з розроблення профстандартів, зокрема щодо їх складу, завдань та повноважень.

Водночас, Законом № 2179 передбачено, що зареєстрованим безробітним необхідно присвоювати/підтверджувати або визнавати свою професійну кваліфікацію виключно в акредитованих кваліфікаційних центрах за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття.

Отже, прийнятим Верховною Радою України Законом № 2179, на відміну від повернутого на повторне перше читання проекту Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо кваліфікації, як фактору адаптації та мобільності українця (реєстр. № 2481), більш комплексно врегульовано питання: закріплення на законодавчому рівні понять «професія» (вид занять), «професійний стандарт», «трудова функція», «професійна кваліфікація», «часткова професійна кваліфікація», «реєстр кваліфікацій (порядок його ведення)»; розроблення, затвердження та введення в дію професійних стандартів; визначення повноважень Національного агентства кваліфікацій, його голови та членів, а також діяльності галузевих рад з розроблення профстандартів.

Враховуючи зазначене Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів ухвалив цей висновок та рекомендує Верховній

Раді України, керуючись частиною другою статті 48 та частиною другою статті 95 Регламенту Верховної Ради України:

- проект Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо кваліфікації, як фактору адаптації та мобільності українця (реєстр. № 2481) зняти з розгляду, як такий, що втратив актуальність;

- визнати такою, що втратила чинність, Постанову Верховної Ради України «Про направлення на повторне перше читання проекту Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо кваліфікації, як фактору адаптації та мобільності українця» від 17 червня 2020 року № 717-ІХ.

Співдоповідачем на пленарному засіданні Верховної Ради України визначено Голову Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів Третякову Г.М.

Проект Постанови Верховної Ради України додається.

Голова Комітету

Г.М.Третьякова

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

Р І Ш Е Н Н Я

Протокол № 138

14 листопада 2022 р.

Про частковий перегляд рішення Комітету «Про розгляд проектів Законів України про внесення змін до деяких законів України щодо створення сприятливих умов для працевлаштування осіб з інвалідністю (реєстр. № 5344), про внесення змін до деяких законів України щодо створення сприятливих умов для працевлаштування осіб з інвалідністю (реєстр. № 5344-1), про внесення змін до деяких законів України щодо сприяння зайнятості осіб з інвалідністю (реєстр. № 5344-2) та про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення прав осіб з інвалідністю на працю (реєстр. № 5344-3)»

Відповідно до пункту 2 частини першої статті 12 та частини п'ятої статті 44 Закону України «Про комітети Верховної Ради України»

Комітет в и р і ш и в:

частково переглянути рішення Комітету від 18 червня 2021 року «Про розгляд проектів Законів України про внесення змін до деяких законів України щодо створення сприятливих умов для працевлаштування осіб з інвалідністю (реєстр. № 5344), про внесення змін до деяких законів України щодо створення сприятливих умов для працевлаштування осіб з інвалідністю (реєстр. № 5344-1), про внесення змін до деяких законів України щодо сприяння зайнятості осіб з інвалідністю (реєстр. № 5344-2) та про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення прав осіб з інвалідністю на працю (реєстр. № 5344-3)» (Протокол №79).

Голова Комітету

Г. Третьякова

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

В И С Н О В О К

**Про розгляд проектів законів України
про внесення змін до деяких законів України щодо створення сприятливих
умов для працевлаштування осіб з інвалідністю (реєстр. № 5344), про
внесення змін до деяких законів України щодо створення сприятливих
умов для працевлаштування осіб з інвалідністю (реєстр. № 5344-1), про
внесення змін до деяких законів України щодо сприяння зайнятості осіб з
інвалідністю (реєстр. № 5344-2), про внесення змін до деяких законів
України щодо забезпечення прав осіб з інвалідністю на працю
(реєстр. № 5344-3) та доопрацьованого у Комітеті законопроекту**

Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів на своєму засіданні 14 листопада 2022 року (Протокол № 138) розглянув проекти законів України про внесення змін до деяких законів України щодо створення сприятливих умов для працевлаштування осіб з інвалідністю (реєстр. № 5344 від 07.04.2021), поданого Кабінетом Міністрів України, про внесення змін до деяких законів України щодо створення сприятливих умов для працевлаштування осіб з інвалідністю (реєстр. № 5344-1 від 15.04.2021), поданого народними депутатами України Тимошенко Ю.В. та Цимбалюком М.М., про внесення змін до деяких законів України щодо сприяння зайнятості осіб з інвалідністю (реєстр. № 5344-2 від 23.04.2021), поданого народними депутатами України Королевською Н.Ю., Морозом В.В., Солодом Ю.В. та іншими народними депутатами України, та про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення прав осіб з інвалідністю на працю (реєстр. № 5344-3 від 23.04.2021), поданого народним депутатом України Третяковою Г.М. та доопрацьований у Комітеті законопроект, відповідно до частини другої статті 110 Регламенту Верховної Ради України.

Інформуємо, що Комітет на своєму засіданні 18 червня 2021 року розглянув проекти Законів України про внесення змін до деяких законів України щодо створення сприятливих умов для працевлаштування осіб з інвалідністю (реєстр. № 5344 від 07.04.2021), поданий Кабінетом Міністрів України, про внесення змін до деяких законів України щодо створення сприятливих умов для працевлаштування осіб з інвалідністю (реєстр. № 5344-1 від 15.04.2021), поданий

народними депутатами України Тимошенко Ю.В. та Цимбалюком М.М., про внесення змін до деяких законів України щодо сприяння зайнятості осіб з інвалідністю (реєстр. № 5344-2 від 23.04.2021), поданий народними депутатами України Королевською Н.Ю., Морозом В.В., Солодом Ю.В. та іншими, та про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення прав осіб з інвалідністю на працю (реєстр. № 5344-3 від 23.04.2021), поданий народним депутатом України Третяковою Г.М.

За результатами обговорення вказаних законопроектів Комітет прийняв рішення рекомендувати Верховній Раді України включити їх до порядку денного п'ятої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання та за наслідками розгляду у першому читанні прийняти за основу.

Рішенням Комітету від 30 червня 2021 року (Протокол № 80) було створено робочу групу з напрацювання законопроекту на основі проекту Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення прав осіб з інвалідністю на працю (реєстр. № 5344-3), поданого народним депутатом України Третяковою Г.М.

Керуючись частиною другою статті 110 Регламенту Верховної Ради України, підготовлено доопрацьований у Комітеті проект закону України про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення прав осіб з інвалідністю на працю.

Доопрацьованим у Комітеті законопроектом пропонується створити сприятливі умови для працевлаштування осіб з інвалідністю, в тому числі шляхом впровадження апробованих в інших країнах підходів до розвитку стимулюючих механізмів для роботодавців, розширення можливостей для осіб з інвалідністю.

Проектом закону пропонується запровадження сплати цільового внеску замість адміністративно-господарських санкцій за невиконання нормативу працевлаштування. Внесок передбачається у меншому розмірі, порівняно із розміром адміністративно-господарських санкцій, але обов'язок із його сплати встановлюється для усіх категорій роботодавців як приватного, так і публічного сектору.

Розширюються категорії підприємств, які можуть користуватися фінансовою підтримкою для забезпечення працевлаштування осіб з інвалідністю шляхом створення підприємств трудової інтеграції та підприємств захищеного працевлаштування. Передбачається, що статус підприємства трудової інтеграції може набути будь який суб'єкт господарювання за умови відповідності законодавчо визначеним критеріям.

Законопроектом закріплюється можливість заснування підприємств захищеного працевлаштування, які матимуть на меті не отримання прибутку, а забезпечення працевлаштування осіб із важкими формами обмежень функціонування.

У проекті встановлюється однакове законодавче зобов'язання з працевлаштування осіб з інвалідністю для роботодавців приватного та публічного секторів.

З метою забезпечення фінансової спроможності держави здійснювати заходи сприяння працевлаштуванню осіб з інвалідністю передбачається створення спеціального фонду державного бюджету шляхом накопичення внесків роботодавців. Кошти спеціального фонду будуть цільово витрачатися виключно на реалізацію заходів із працевлаштування осіб з інвалідністю.

Відповідальність роботодавця за нецільове використання коштів фонду соціального захисту осіб з інвалідністю встановлюється у подвійному розмірі від суми коштів, які були використані не за цільовим призначенням.

У законопроекті послідовно впроваджується підхід до гарантованого для працівника збереження трудових відносин з роботодавцем, де з працівником трапився нещасний випадок на виробництві/професійне захворювання.

Зваживши на успішний досвід європейських країн, законопроектом передбачено обов'язкове надання особам з інвалідністю соціальних послуг (соціального супроводу на робочому місці, персонального асистента, перекладу жестовою мовою та інші), які є складовою процесу працевлаштування таких осіб.

З метою ефективної реалізації мети законопроекту передбачено стимули для залучення до механізму сприяння зайнятості та працевлаштування осіб з інвалідністю приватних агенцій працевлаштування.

З огляду на вищезазначене та керуючись положеннями статті 93, частини другої статі 110 Регламенту Верховної Ради України, ст. 12, 15 Закону України «Про комітети Верховної Ради України»,

Комітет прийняв рішення:

1. Частково переглянути висновок Комітету від 18 червня 2021 року (Протокол № 79) «Про розгляд проектів Законів України про внесення змін до деяких законів України щодо створення сприятливих умов для працевлаштування осіб з інвалідністю (реєстр. № 5344), про внесення змін до деяких законів України щодо створення сприятливих умов для працевлаштування осіб з інвалідністю (реєстр. № 5344-1), про внесення змін до деяких законів України щодо сприяння зайнятості осіб з інвалідністю (реєстр. № 5344-2) та про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення прав осіб з інвалідністю на працю (реєстр. № 5344-3)».

2. Проекти законів України про внесення змін до деяких законів України щодо створення сприятливих умов для працевлаштування осіб з інвалідністю (реєстр. № 5344), про внесення змін до деяких законів України щодо створення сприятливих умов для працевлаштування осіб з інвалідністю (реєстр. № 5344-1), про внесення змін до деяких законів України щодо сприяння зайнятості осіб з інвалідністю (реєстр. № 5344-2) та про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення прав осіб з інвалідністю на працю (реєстр. № 5344-3), керуючись пунктом 2 частини першої статті 114 Регламенту Верховної Ради України, за наслідками розгляду в першому читанні відхилити.

3. Підтримати підготовлену Комітетом з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів редакцію доопрацьованого законопроекту.

4. Доручити Голові Комітету Третяковій Г.М. оформити та в установленому порядку зареєструвати доопрацьований законопроект, як проєкт Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення прав осіб з інвалідністю на працю і внести його на розгляд Верховної Ради України.

5. Рекомендувати Верховній Раді України, керуючись пунктом 1 частини першої статті 114 Регламенту Верховної Ради України, прийняти доопрацьований народними депутатами України – членами Комітету проєкт Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення прав осіб з інвалідністю на працю за основу.

6. Доручити виступити на засіданні Верховної Ради України з цього питання Голові Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів Третяковій Г.М.

Проекти Постанов додаються.

Голова Комітету

Г. Третякова

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

В И С Н О В О К

**щодо проекту Закону України про внесення змін до Кодексу законів про працю України щодо встановлення додаткових підстав розірвання трудового договору з ініціативи роботодавця та деяких інших питань
(реєстр. № 7731 доопрацьований)**

Відповідно до статті 16 Закону України «Про комітети Верховної Ради України» та доручення Голови Верховної Ради України Стефанчука Р.О. Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів на своєму засіданні 14 листопада 2022 року (Протокол № 138) розглянув проект Закону України про внесення змін до Кодексу законів про працю України щодо встановлення додаткових підстав розірвання трудового договору з ініціативи роботодавця та деяких інших питань (реєстр. № 7731 доопрацьований), поданий народними депутатами України Третьяковою Г.М. та іншими.

Проектом Закону за реєстр. № 7731 (доопрацьований) пропонується внести до Кодексу законів про працю України низку змін:

1) у пункті 7 частини першої статті 36 Кодексу законів про працю України (далі – Кодексу) на заміну норми про те, що підставою припинення трудового договору є набрання законної сили вироком суду, яким працівника засуджено (крім випадків звільнення від відбування покарання з випробуванням) до позбавлення волі або до іншого покарання, яке виключає можливість продовження даної роботи, визначити таку підставу як набрання законної сили вироком суду, яким працівника засуджено до позбавлення волі або до іншого покарання, яке виключає можливість продовження даної роботи або призвело до втрати довіри до нього з боку роботодавця;

2) доповнити статтю 41 Кодексу новими підставами для розірвання трудового договору з ініціативи роботодавця, а саме:

- вчинення працівником, який працює на об'єктах державної власності, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави та/або об'єктах критичної інфраструктури, дій або його бездіяльності, які поза розумним сумнівом можуть відноситись до сприяння державі-агресору;

- невиконання працівником правил внутрішнього трудового розпорядку.

Також законопроектом пропонується визначити окремі особливості процедури розірвання трудового договору у цих випадках: а) розірвання трудового договору провадиться з додержанням вимог частини третьої статті 40 Кодексу; б) тягар доведення наявності законної підстави для розірвання договору у цих випадках (а також у випадках, передбачених пунктами 2 і 3 частини першої статті 41 Кодексу) покладається на роботодавця;

3) передбачити, що до правил внутрішнього трудового розпорядку підприємств, установ, організацій вносяться застереження щодо дій або бездіяльності працівника, які поза розумним сумнівом можуть відноситись до сприяння державі-агресору.

На думку авторів законопроекту, в умовах збройної агресії проти України одним з найактуальніших питань є реформування системи забезпечення національної безпеки, складовою якої є система захисту критичної інфраструктури. За цих обставин можлива підтримка працівниками об'єктів державної власності, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки України та/або об'єктів критичної інфраструктури, потребує негайної реакції з боку роботодавця та органів правосуддя, у тому числі у роботодавця повинні бути належні правові підстави для якнайшвидшого розірвання трудових договорів з такими працівниками. Таким чином, прийняття законопроекту дозволить суттєво зменшити вплив колаборантів на національні інтереси та безпеку, не допустити їх на роботу на об'єктах державної власності, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки України та/або об'єктів критичної інфраструктури, якими є, зокрема, атомні електростанції.

Водночас, щодо проекту закону слід зауважити таке.

1. Пропоновані зміни до статті 36 Кодексу щодо припинення трудового договору у випадку набрання законної сили вироком суду, яким працівника засуджено до позбавлення волі або до іншого покарання, яке призвело до втрати довіри до нього з боку роботодавця, потребують додаткового обґрунтування з огляду на суб'єктивний характер поняття «довіря».

При цьому, відповідно до статті 4 Конвенції МОП № 158 про припинення трудових відносин з ініціативи роботодавця (ратифікована Україною у 1994 році) трудові відносини з працівниками не припиняються, якщо тільки немає законних підстав для такого припинення, пов'язаного із здібностями чи поведінкою працівника або викликаного виробничою потребою підприємства, установи чи служби.

2. Доповнення статті 41 Кодексу такою підставою для розірвання трудового договору з ініціативи роботодавця за вчинення працівником, який працює на об'єктах державної власності, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави та/або об'єктах критичної інфраструктури, дій або його бездіяльності, які поза розумним сумнівом можуть відноситись до сприяння державі-агресору, носить дискусійний характер з огляду на непоширеність в українському законодавстві поняття «поза розумним сумнівом».

«Поза розумним сумнівом» (beyond a reasonable doubt) є стандартом доказування у кримінальному процесі країн загального права. В українському законодавстві він зустрічається у частині другій статті 17 Кримінального

процесуального кодексу України, згідно з якою ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні кримінального правопорушення і має бути виправданим, якщо сторона обвинувачення не доведе винуватість особи поза розумним сумнівом. У постанові Верховного Суду від 1 квітня 2020 року (справа № 750/11509/18) зазначено, що стандарт доведення поза розумним сумнівом означає, що сукупність обставин справи, встановлена під час судового розгляду, виключає будь-яке інше розумне пояснення події, яка є предметом судового розгляду, крім того, що інкримінований злочин був вчинений і обвинувачений є винним у вчиненні цього злочину.

Також слід зауважити, що відповідно до чинної редакції пункту 7 частини першої статті 36 Кодексу (яку законопроектом пропонується змінити), набрання законної сили вироком суду, яким працівника засуджено за вчинення злочину, може бути підставою для припинення з ним трудових відносин, але не у всіх випадках.

3. Доповнення статті 41 Кодексу такою підставою для розірвання трудового договору з ініціативи роботодавця як невиконання працівником правил внутрішнього трудового розпорядку є дискусійним з огляду, зокрема, на те, що пунктом 3 частини першої статті 40 Кодексу уже передбачено можливість розірвання трудового договору з ініціативи роботодавця у випадку систематичного невиконання працівником без поважних причин обов'язків, покладених на нього трудовим договором або правилами внутрішнього трудового розпорядку, якщо до працівника раніше застосовувалися заходи дисциплінарного стягнення.

4. Доповнення статті 41 Кодексу нормою, згідно з якою тягар доведення наявності законної підстави для розірвання договору в окремих випадках покладається на роботодавця, також є дискусійним, оскільки в українському законодавстві «тягар доведення» є поняттям процесуального права та належить до предмета правового регулювання актів процесуального законодавства.

Водночас, згідно з частиною другою статті 9 згаданої Конвенції МОП № 158, щоб тягар доведення необґрунтованості звільнення не лягав лише на працівника, методами, зазначеними в статті 1 цієї Конвенції, передбачено першу або другу чи обидві такі можливості:

а) тягар доведення наявності законної підстави для звільнення, як це визначено в статті 4 цієї Конвенції, лежить на роботодавцеві;

б) згадані в статті 8 цієї Конвенції органи наділяються повноваженнями виносити рішення про причину звільнення з урахуванням поданих сторонами доказів та відповідно до процедур, передбачених національними законодавством і практикою.

Також відповідно до частини третьої статті 18 Директиви (ЄС) 2019/1152 держави-члени вживають необхідних заходів із метою забезпечити, щоб у випадку, де працівники [які вважають, що їх звільнили або вжили щодо них дій з еквівалентним ефектом на тій підставі, що вони здійснили права, передбачені у цій Директиві] встановили у суді чи іншому компетентному органі чи службі факти, з яких можна припустити, що мало місце звільнення чи еквівалентні дії, роботодавець повинен довести, що звільнення ґрунтувалося на інших підставах, ніж [те, що вони здійснили права, передбачені у цій Директиві].

Під час розгляду законопроекту на засіданні Комітету присутніми представниками сторін соціального діалогу було відзначено актуальність законопроекту та підтримку його мети. У той же час було зауважено щодо можливої необхідності внесення інших змін до Кодексу, зокрема, щодо вирішення питання про поводження з інформацією, яка доведена роботодавцем до працівника та може становити інтерес для держави-агресора, щодо запровадження процедури відсторонення працівника у випадку наявності підстав, що можуть призвести до втрати довіри до нього з боку роботодавця (у тому числі у разі розголошення зазначеної інформації), та ін.

Беручи до уваги викладене та за результатами обговорення, Комітет вважає за доцільне внести зміни також до інших статей Кодексу законів про працю України, які б повністю поділяли мету законопроекту, яка визначена у пояснювальній записці.

У зв'язку з цим Комітет зазначає, що проект Закону України про внесення змін до Кодексу законів про працю України щодо встановлення додаткових підстав розірвання трудового договору з ініціативи роботодавця та деяких інших питань (реєстр. № 7731 доопрацьований) може бути доопрацьований з урахуванням зауважень Комітету, викладених у цьому висновку, та пропозицій і поправок суб'єктів права законодавчої ініціативи, поданих до другого читання, відповідно до частини першої статті 116 Регламенту Верховної Ради України, згідно з якою головний комітет, як виняток, може прийняти рішення про врахування внесених пропозицій і поправок щодо виправлень, уточнень, усунення помилок та/або суперечностей у тексті законопроекту, інших структурних частин законопроекту та/або інших законодавчих актів, що не були предметом розгляду в першому читанні, якщо про необхідність їх внесення було зазначено у висновках цього головного комітету та/або експертного підрозділу Апарату Верховної Ради України і оголошено головуючим на пленарному засіданні під час розгляду такого законопроекту у першому читанні. Такі пропозиції і поправки повинні відповідати предмету правового регулювання законопроекту.

Міністерство фінансів України зазначає, що реалізація акта не потребує додаткових видатків з державного бюджету.

Міністерство економіки України підтримує законопроект за умови доопрацювання.

Міністерство оборони України не заперечує щодо прийняття законопроекту.

Міністерство юстиції України надає зауваження до проекту закону.

Уповноважений Верховної Ради України з прав людини та Спільний представницький орган репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні не підтримують законопроект.

Конфедерація роботодавців України не має пропозицій до проекту Закону.

Дослідницька служба Верховної Ради України підтримує ідею посилення заходів боротьби з колабораціонізмом та водночас надає низку зауважень і пропозицій до законопроекту.

Науково-дослідний інститут правового забезпечення інноваційного розвитку Національної академії правових наук України надає пропозиції до законопроекту та зазначає, що він потребує доопрацювання.

Враховуючи вищезазначене та беручи до уваги результати обговорення на засіданні, Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів ухвалив цей висновок і рекомендує Верховній Раді України проект Закону України про внесення змін до Кодексу законів про працю України щодо встановлення додаткових підстав розірвання трудового договору з ініціативи роботодавця та деяких інших питань (реєстр. № 7731 доопрацьований), поданий народними депутатами України Третяковою Г.М. та іншими:

- включити до порядку денного восьмої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання;

- за результатами розгляду у першому читанні, керуючись пунктом 1 частини першої статті 114, частиною першою статті 116 Регламенту Верховної Ради України, прийняти за основу з дорученням Комітету підготувати законопроект до другого читання, передбачивши внесення відповідних змін, зазначених у висновку Комітету, та з урахуванням пропозицій і поправок суб'єктів права законодавчої ініціативи.

Співдоповідачем на пленарному засіданні Верховної Ради України визначено Голову Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів Третякову Г.М.

Проект Постанови Верховної Ради України додається.

Голова Комітету

Г.М.Третякова

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

ВИСНОВОК

щодо розгляду проєкту Закону України про внесення змін до Закону України "Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України" щодо порядку виїзду громадян за кордон в особливий період на умовах гарантованої фінансової підтримки Збройних Сил України

(реєстр. № 8029 від 13.09.2022)

Відповідно до статті 16 Закону України «Про комітети Верховної Ради України», статті 93 Регламенту Верховної Ради України та доручення Голови Верховної Ради України Стефанчука Р.О. Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів розглянув на своєму засіданні 14 листопада 2022 року (протокол № 138) проєкт Закону України про внесення змін до Закону України "Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України" щодо порядку виїзду громадян за кордон в особливий період на умовах гарантованої фінансової підтримки Збройних Сил України (реєстр. № 8029 від 13.09.2022), поданий народним депутатом України Мазурашу Г.Г., і зазначає наступне.

Проектом Закону «Про внесення змін до Закону України «Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України» щодо порядку виїзду громадян за кордон в особливий період на умовах гарантованої фінансової підтримки Збройних Сил України» пропонується внести, які дозволять військовозобов'язаним громадянам в умовах воєнного стану виїжджати за кордон (зокрема, на роботу) на умовах гарантованої підтримки Збройних Сил України. В цілому законопроект покликаний посприяти оптимізації дій у перетині кордону в особливий період, які гарантовано дадуть комплексний позитивний ефект, сприятимуть зміцненню економіки та обороноздатності держави, зниженню градусу соціально-економічної напруги в країні.

На думку авторів законопроекту, його метою є сприяння зменшенню кількості громадян, які не можуть заробити на себе і сім'ю, збільшенню фінансової підтримки Збройних Сил України, зміцненню економіки та обороноздатності держави, зниженню градусу соціально-економічної напруги.

Разом з тим, слід зауважити наступне.

Адміністрація державної прикордонної служби, Міністерство оборони України, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, Національна поліція України, Служба безпеки України не підтримують законопроект, та зазначають, що його положення суперечать положенням Конституції України та потребують доопрацювання. Зокрема, частиною шостою статті 2 проекту Закону «Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України» пропонується визначити, що громадяни України, які виїхали з України під час дії воєнного стану не на умовах, передбачених у частині четвертій цієї статті, і не мають документів, що підтверджують право на відстрочку від призову на військову службу під час мобілізації, для в'їзду в Україну мають добровільно перерахувати на спеціальний рахунок для збору коштів на підтримку Збройних Сил України суму, яка дорівнює 10 розмірам прожиткового мінімуму для працездатних громадян (офіційно встановлених в Україні на день в'їзду в Україну), за кожен місяць перебування за межами України під час дії воєнного стану. Згідно зі статтею 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Зауважу, що згідно зі статтею 58 Конституції України закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі, крім випадків, коли вони пом'якшують або скасовують відповідальність особи.

Міністерство юстиції України наголошує на необхідності доопрацювання законопроекту.

Міністерство соціальної політики України, Міністерство економіки України, Міністерство внутрішніх справ України, Міністерство закордонних справ України повідомляють про відсутність пропозицій до проекту.

Міністерство фінансів України не заперечує щодо подальшого розгляду законопроекту. Загалом у експертному висновку Міністерства фінансів України зазначається про можливі додаткові надходження до спеціального фонду державного бюджету, які спрямовуватимуться на забезпечення підтримки Збройних Сил України, водночас, пропонується зазначений законопроект опрацювати з Міністерством оборони України, а також з Національним банком України (в частині відкриття/поповнення рахунку в державних банках для гарантійного внеску та подальшого перерахування коштів на спеціальний рахунок для потреб Збройних Сил України).

Варто нагадати про вимоги Бюджетного кодексу України (далі-Кодекс) щодо формування та використання коштів за спеціальним фондом бюджету: - відповідно до частини третьої статті 13 Кодексу видатки спеціального фонду бюджету здійснюються за рахунок конкретно визначених надходжень спеціального фонду бюджету; - згідно із положеннями частини восьмої статті 13, частини четвертої статті 23 та частини другої статті 48 Кодексу розпорядники бюджетних коштів беруть бюджетні зобов'язання та провадять витрати за спеціальним фондом бюджету виключно в межах і за рахунок відповідних фактичних надходжень спеціального фонду бюджету; - відповідно до частини другої статті 57 Кодексу Державна казначейська служба України на кінець

бюджетного періоду зберігає залишки коштів на рахунках спеціального фонду державного бюджету для покриття відповідних витрат у наступному бюджетному періоді з урахуванням їх цільового призначення. Таким чином, проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України» щодо порядку виїзду громадян за кордон в особливий період на умовах гарантованої фінансової підтримки Збройних Сил України (реєстр. № 8029 від 13.09.2022 р.), поданий народним депутатом України Мазурашу Г.Г., має вплив на показники державного бюджету (може збільшити додаткові надходження до спеціального фонду державного бюджету та відповідно видатки спеціального фонду державного бюджету на забезпечення Збройних Сил України).

Комітет з питань інтеграції України до Європейського Союзу, розглянувши на своєму засіданні 12.10.2022 р. проект Закону про внесення змін до Закону України "Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України" щодо порядку виїзду громадян за кордон в особливий період на умовах гарантованої фінансової підтримки Збройних Сил України (р.№8029), визнав його положення такими, що регулюються національним законодавством країн-членів Європейського Союзу та не підпадають під дію міжнародно-правових зобов'язань України у сфері європейської інтеграції.

Комітет Верховної Ради України з питань бюджету дійшов висновку, що проект Закону про внесення змін до Закону України "Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України" щодо порядку виїзду громадян за кордон в особливий період на умовах гарантованої фінансової підтримки Збройних Сил України (р.№8029) має вплив на показники державного бюджету (може збільшити додаткові надходження до спеціального фонду державного бюджету та відповідно видатки спеціального фонду державного бюджету на забезпечення Збройних Сил України). У разі прийняття відповідного закону він може набирати чинності згідно із законодавством.

За результатами обговорення Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів ухвалив цей висновок і прийняв рішення рекомендувати Верховній Раді України проект Закону України про внесення змін до про внесення змін до Закону України "Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України" щодо порядку виїзду громадян за кордон в особливий період на умовах гарантованої фінансової підтримки Збройних Сил України (реєстр. № 8029 від 13.09.2022), поданий народним депутатом України Мазурашу Г.Г., за наслідками розгляду в першому читанні, керуючись пунктом 2 частини першої статті 114 Регламенту Верховної Ради України, відхилити.

Про прийняте рішення повідомити головний Комітет - Комітет Верховної Ради України з питань зовнішньої політики та міжпарламентського співробітництва.

Голова Комітету

Г. Третьякова

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

Протокол № 138

Р І Ш Е Н Н Я

14 листопада 2022 року

**Про створення робочої групи з доопрацювання
до другого читання проекту Закону України про внесення змін
до Закону України «Про пенсії за особливі заслуги перед Україною»
щодо борців за незалежність України у XX столітті
(реєстр. № 8032)**

Відповідно до статті 15 Закону України «Про комітети Верховної Ради України» та на виконання Постанови Верховної Ради України про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до Закону України «Про пенсії за особливі заслуги перед Україною» щодо борців за незалежність України у XX столітті (реєстр. № 8032) від 14 листопада 2022 року № 2726 -ІХ

Комітет вирішив:

1. Створити робочу групу з доопрацювання до другого читання проекту Закону України про внесення змін до Закону України «Про пенсії за особливі заслуги перед Україною» щодо борців за незалежність України у XX столітті (реєстр. № 8032).
2. Призначити головою робочої групи першого заступника Голови Комітету Цимбалюка М.М.
3. Доручити голові робочої групи Цимбалюку М.М сформувати склад робочої групи.

Голова Комітету

Г.М. Третьякова

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

Р І Ш Е Н Н Я

Протокол № 138

14 листопада 2022 року

Про внесення змін до плану роботи Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів на період восьмої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання

Заслухавши інформацію Голови Комітету Третякової Г.М. та керівника секретаріату Комітету Прянішнікової К.В., Комітет вирішив внести до плану роботи Комітету з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів на період восьмої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання такі зміни:

1. Розділі IV доповнити пунктом такого змісту:

Про стан виконання Постанови Верховної Ради України «Про невідкладні заходи щодо забезпечення реалізації права громадян на житло» від 22 вересня 2021 року № 1766-IX	листопад	Струневич В.О.	Прянішнікова К.В. Бондар Д.С. Удод Т.І.
--	----------	----------------	---

2. У пункті 5 Розділу V слово «листопад» замінити словами і цифрами «січень 2023 року».

3. Розділ VI доповнити пунктами такого змісту:

Засідання «круглого столу» на тему: «Інструменти суспільної підтримки ветеранів – учасників бойових дій у післявоєнний період»	6 грудня 2022 року	Третякова Г.М. Члени Комітету	Прянішнікова К.В. Бондар Д.С. Лобода К.С.
--	--------------------	----------------------------------	---

Публічні консультації щодо функціонування накопичувальної системи пенсійного забезпечення	12.12.2022 (о 14.00)	Третякова Г.М. Члени Комітету	Прянішнікова К.В. Ковжарова Е.В. Сінер І.І.
---	-------------------------	----------------------------------	---

Голова Комітету

Г. Третякова